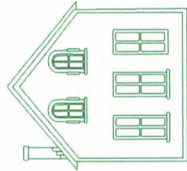

שכונת המאנז' חוברת הכרות

נובמבר 2019

ניר דוד (תל עמל)

ברוכים הבונים והמצטרפים

"ונמשכת שיירה מהמאה שעברה...לא ימשיכו בלעדינו זוהי הרפתקת חיינו"

(עלי מוהר - שיר ה"שיירה")

נדמה לי כי בשורות אלו מתמצת המשורר את סיפור הצטרפותם של הבנות והבנים ובני זוגם לקיבוץ ובניית ביתם בו.

גם חוליה נוספת לשרשרת חיינו המצטרפת לשרשרת ההולכת ומתארכת ב 84 שנותיו של הקיבוץ.

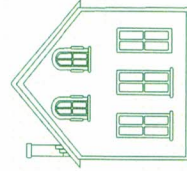
גם הרפתקה גדולה, כי מעבר למאמץ הכספי הגדול הדרוש התחייבות והתגייסות של החברים החדשים, יש כאן אמירה חברתית חשובה לא פחות - אנחנו רואים את עתידנו כאן.

אנחנו כל חברות וחברי הקיבוץ מקבלים אותכם בחיבוק גדול וברכת ברוכים הבאים

ומצפים לראותכם איתנו בצל קורתכם / קורתנו בהקדם האפשרי

שלמה גלזר
מזכיר הקיבוץ

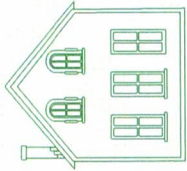
עריכה לשונית: ניצה גלזר וסמדר יחיאלי
עיצוב גרפי: יעל קרונר

מפתח מגרשים

308 - רצון יפתח ונורית	334 - ווגנרט אלינור וגוולן ג'רום
309 - יאנסה ואן רסנבורג אורית והנזק	335 - הכהן שי ופינטו מאי
310 - כהן קרן ואלון	336 - קקון עמית וטל
311 - מאירי ערן ורוותם	337 - דותן איתן ואברון ענבר
312 - יחיאלי אמיר ודיאנה	338 - יעקובי שני ובן צבי אודי
313 - מגל יעל	339 - ברק שמיל
314 - גלזר אייל ונטע	342 - ויינר עשהאל ושמרית
315 - בר שלו ניצן ונועם	343 - כרמי ירון
316 - בהיר שירה וגוון	344 - מסקין עפרי והדס
317 - עמיתי מור ואייל	345 - מסקין עמית ומירב
318 - גייסט ניר	346 - מלכין שי
319 - גרינברג גל וליאת	
320 - פונרו ערן	
321 - בהרי הדר ועופר	
322 - בקל עידן וכץ אסנת	
323 - ביכובסקי יונתן ואורטל	
324 - ביכובסקי מאיה ולוי טל	
325 - סגל ליאב	
326 - וולך עמית	
327 - שי כרמל	
328 - שמאלי שירה וניר	
329 - קרונר עיית ועות	
330 - רבין אהוד	
331 - סגל נעה	
332 - קלס עמוס ואדרי אורנית	
333 - רבינוביץ טל	

משפחת בהרי

הדר, עופר והילדים: נעם, כפיר ואלון

הדר (36), בתם של דודיק (ז"ל) ומירי אריאלי.

בת קיבוץ ניר דוד, אימא גאה ל- 3 ילדים, אותם גידלתי בבית מגיל אפס בעצמי. למדתי 4 שנים במכללת רמת-גן – מטפלת ברפואה סינית ושנה אחת לימודי קונדטוריה במכללת הולדיי אין.

בהגיעי לקיבוץ התחברתי לנושא החינוך ולדרכה של חיה מוזר, ממנה למדתי רבות וכמוה גם אני מאמינה בדרך של החינוך הקיבוצי.

כיום עובדת יחד עם עופר ב"צוציק בית של אוכל", העסק המשפחתי שלנו המוקדש ליצירת אוכל עם טעם של בית, העסק התחיל עוד שגרנו במודיעין והמשיך להתפתח פה, בזרועותיו החמות של הקיבוץ.

שמחה לחיות ולעבוד עם משפחתי ולגדל את ילדיי בקיבוץ.

עופר (42), יליד חולון

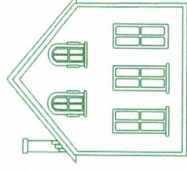
אני הבן הצעיר לשני אחים בכורים. איש ישר, כנה, אוהב את המשפחה יותר מהכל! אדם חברותי וחייכן שאוהב לעזור.

סיימתי לימודי תקשורת באוניברסיטה הפתוחה, למדתי טבחיות ואני גם מדריך כושר. היום עובד ב"צוציק בית של אוכל" עם הדר.

אני איש של עבודה, משקיען, יצירתי, לא חושש מעבודה קשה ואתגרים, מסיים כל משימה ו/או פרויקט בדרך הטובה ביותר שאני יכול.

למה ניר דוד?

הדר: בשבילי זה הבית, אנחנו רוצים לתת חינוך טוב וערכי לילדים שלנו עופר: כדי שיהיה טוב לילדינו ובגלל חיי קהילה

משפחת בהיר

שירה, גונן והילדים: איתמר ורומי

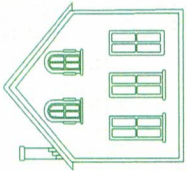
שירה (34), בתה של הגר סלומון גדלתי בניר דוד, סיימתי את המוסד החינוכי גלבוע, שירתתי בחיל האוויר ולמדתי כלכלה ומנהל עסקים במכללה האקדמית רופין. היום אני עובדת במשרה מלאה כמנהלת תיק לקוח של וולמארט בחברת סטארפלט. אוהבת לעשות ספורט, לבלות ולהיות עם המשפחה.

גונן (35), נולדתי בעין חרוד איחוד, סיימתי תיכון, שירתתי ביחידה בחיל הים. עובד בארבע השנים האחרונות ברשות הטבע והגנים, ובשנתיים האחרונות עובד כפקח אזרחי של הרשות.

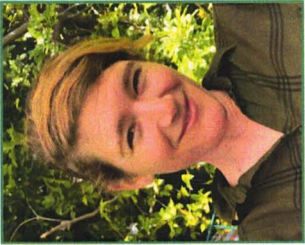
אנחנו מתגוררים בכפר יחזקאל עם שני ילדינו איתמר (4) ורומי (2)

למה ניר דוד?

בגלל המשפחה, חיי קהילה טובים ואיכות חיים. בגלל חיי החברה והתרבות שיש בניר דוד.

מאיה ביכובסקי וטל לוי

מאיה (32), בתם של שאול ורינה ביכובסקי עובדת בתיירות ניר-דוד בתפקיד גונת נוי.

אני אוהבת את העמק ולטייל בארץ והעולם. מרבה לצאת לשרדות עם הכלב שלי פתית. ספורטיבית ובעלת יכולות אתלטיות גבוהות. אוהבת כדורסל ומשחקים קבוצתיים.

אני רוצה להמשיך ולחיות בנייר דוד כי המשפחה שלי בקיבוץ. כל החיים שלי אני חיה בקיבוץ.

טל (32): נולדתי וגדלתי בגבעתיים, בשירותי הצבאי הייתי חובש גדודי בשריון. טיילתי בעולם, הכרתי את מיה ועברתי לגור בנייר דוד לפני כ-10 שנים. סיימתי 4 שנות לימודים במכללה האקדמית כנרת כמהנדס מים. היום אני עובד ב"ברמד", בקיבוץ עברון כמהנדס מים - חכנון מערכות והידראוליקה.

בעברי הייתי מנחה סופלינג ועסקתי בעבודות עץ.

אני חי בנייר דוד כי המשפחה של בת הזוג שלי מהקיבוץ. יש כאן קהילה מגובשת ואיכותית. עמק וקיבוץ יפים וקורנים.

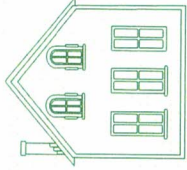
אני אוהב לטייל בארץ ובעולם. יוצא לרכב באופניים בעמק ובשבילי הצפון. אוהב לעסוק בתחום המים ותכנון מערכות. נהנה מסיוע שטח ולינה בטבע.

אוכל לסייע בהקמת אירועים בחגים ומועדים. לקחת חלק בתכנון וניהול מערכות אספקת המים בקיבוץ.

משפט מוטו: תחייך והעולם יחייך אליך בחזרה.

הציפיות שלנו מהחיים בנייר דוד הן: שתיתוך השמירה על הצביון הקיבוצי חילוני-ליברלי של היישוב.

שתהיה יזמרה ומקצועיות מצד מקבלי ההחלטות. חיי קהילה ענפים ומגובשים.

משפחת ביכובסקי

יונתן, אורטל והילדים: פלג וירדן

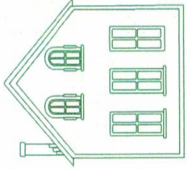
יונתן (36), בנם הבכור של רינה ושאול ביכובסקי נולדתי בקיבוץ אני אוהב את החיים בקיבוץ, אוהב את המשפחה שלי והחברים. אני עובד בגד"ש, אוהב את העבודה שלי. נשוי לאורטל ואב לפלג (5) וירדן (3.5).

אורטל (36): נולדתי בשדות דבורה, הגעתי לקיבוץ לפני 12 שנים והתאהבתי במקום, ואח"כ גם ביונתן. יש לנו שני בנים, פלג וירדן. למדתי הנדסאות, אדריכלות ועיצוב פנים, ועובדת כאדריכלית במשרד "סטודיו קו" בכפר יחזקאל. אוהבת כל מה שקשור לאמנות, מוזיקה, טיולים בטבע והמון מים, אוהבת חיי חברה ואת חיי הקהילה בקיבוץ.

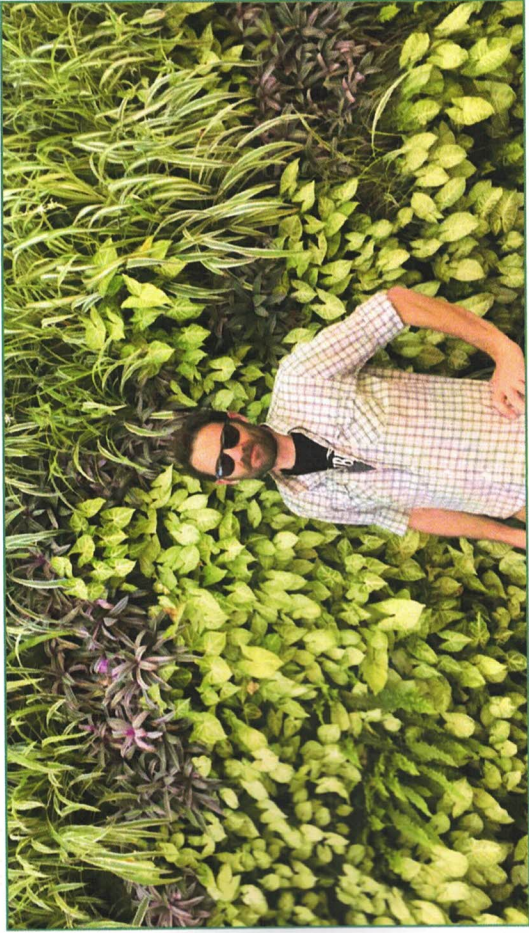
למה ניר דוד?

יונתן: כי כאן המשפחה שלי, זה הבית שלי ואני נהנה לחיות כאן. אני מקווה שהחיים יימשכו במחכונות הקיבוצית כמו היום.

אורטל: מרגע שהגעתי לקיבוץ אהבתי את האווירה הקיבוצית ואפילו את הצפיפות בין הבתים ששווה מהמקום בו נולדתי. הצפיפות נתנה לי הרגשה של חמימות. מצאתי פה הרבה חברים שהם כמו משפחה. מבחינתי בקיבוץ יש הכול, אני מרגישה שזכיתי. ההתאהבות במקום גרמה לי לרצות להקים את משפחתי בנייר דוד ולגדל את ילדי בסביבה הזאת. אני מקווה שהקיבוץ ימשיך להיות כפי שהוא.

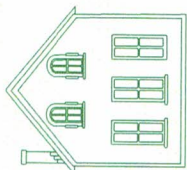

שמיל ברק

שמיל (38), בנם הבכור של דורה ואדוארדו ברק
את השירות הצבאי עשייתי בשריון, למדתי במכללת תל-חי כלכלה ומנהל עסקים.
היום אני עצמאי, בחורף דיג ובקיץ אני בונה גינות ורטיקוליות. גר בניר דוד כבר כ-10 שנים.

למה ניר דוד?
כי זה הבית שלי, ואני חי בו רוב חיי, רוצה לגור ליד המשפחה והחברים.

משפחת בקל כץ

עידן, אסנת והבן: עמית

עידן בקל (42), בנם השני של מירי ורונן בקל
נולדתי בניר דוד שיימתי תיכון 1995 שירתתי בצבא בהנדסה קרבית, חי ועובד בקיבוץ
בעסק משלי ואוהב מאד את מה שאני עושה. חי בזוגיות עם אסנת וחובק בכיף ילד
ראשון. אוהב להתנדב וליצור.

אסנת כץ (37), ילידת חיפה, בשנים האחרונות גרתי בתל-אביב, עבדתי שנים
רבות באל על. כיום עובדת כעוזרת אישית למנכ"ל חברת קורלקו טק ונהנית מאד
מהתפקיד מהאחריות היחמה והגדלת ראש.

אני מאד משפחתית, יש לי שני הורים מדהימים וארבעה אחים. נהנית לגלות ולחקור
תרבויות שונות ונופים חדשים. ומטילת הרבה בארץ עם עידן.

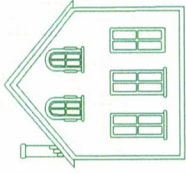
סיימתי תואר ראשון בעבודה סוציאלית באוניברסיטת חיפה ותואר שני בייעוץ
ארגוני באוניברסיטת תל-אביב בפקולטה לניהול.

אני חברותית ושאפתנית שמחה להכיר ולרכוש חברים חדשים, אוהבת ללמוד
ולהתפתח. בשנה האחרונה אני גרה עם עידן בניר דוד נהנית מהשקט, מהטבע
מהאווירה הטובה והאנשים החיוביים.

למה ניר דוד?

עידן: אני בן המקום, אני מחובר מאד לכל מה שקורה בניר דוד, לאנשים, אוהב את
צורת החיים ומצפה לבנות את חיי ועתידי פה.

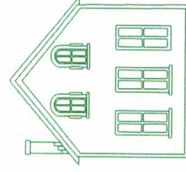
אסנת: כי זה המקום של בן זוגי, אנוחו רוצים לגדל ילדים במסגרת חינוך קיבוצית
שהיא ברמה גבוהה בחופש ובטבע. אני מאמינה בקהילתיות, שותפות ומצאתי פה
אווירה חברית טובה וחיבור מידיי לאנשים. מצפה שנצליח לשמור על פרטיות לצד
חיי קהילה ושותפות.

ניר גייסט

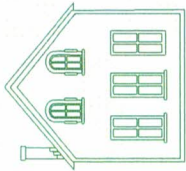
ניר (62), בנם של יצחק וידג'ה גייסט (ד"ר) נולדתי וגדלתי בניר דוד. שירתתי כקצין בשריון ולאחר הצבא חזרתי לקיבוץ. לפני 38 שנים עברתי לחיות בארצות הברית. רוב שנותיי אני עצמאי, בעסקי קמעונאות ומסעדות. אני גרוש ואב לשתי בנות בוגרות ומקסימום בנות 18-16 **למה ניר דוד?** אני רוצה לחזור ולחיות בארץ, בקיבוץ בו נולדתי, ליהנות מחיי חברה טובים יותר.

משפחת בר-שלו ניצן, נועם והבת: איילה

ניצן (34), בת של שולה ומאיר (ד"ר) טל נולדתי בניר דוד, סימתי תיכון במוסד החינוכי "גלבוע" ולמדתי באוניברסיטת חיפה קלינאות תקשורת. חיה בזוגיות עם נועם ויש לנו ילדה, איילה בת ה-3. כרגע גרים ברמת גן. עובדת כקלינאית תקשורת, בעיקר בתחום של עיכובים התפתחותיים ולקויות מורכבות. **נועם (39),** ירושלמי במקור. סימתי תיכון ב"בויאר" בירושלים, ולמדתי עיצוב תעשייתי במכללת הדסה. חי בשנים האחרונות במרכז עם ניצן ואיילה. במקצועי גם גר, כרגע עובד כמדריך סטודנטים בסדנת עיצוב במכללת שנקר. חובב קדרות וקרימיקה בכלל בשעות הפנאי. **למה ניר דוד?** ניצן: רוצים לחיות חיי קהילה וטבע, מקווים לקהילה ברוח טובה, שמאפשרת מרחב פעולה וקבלה. חשובה לנו הקרבה למשפחה מקווים שנוכל להאט קצת את קצב החיים. נועם: לחיות קרוב לטבע, בשכונות טובה, פחות סגורים בתוך דירה כמו בחיי עיר. בתקווה גם להצליח להאט את קצב החיים, עם יותר זמן משפחה ופנאי.

משפחת גרינברג

גל, ליאת והילדים: יונתן, גידי, רונה ושלי

גל (37), בנה של עדנה אייזנברג ונכד של פולה ומשה אייזנברג ז"ל חלק משמעותי מהילדות ועד היום הוא בנר דוד. שירות פעיל כטייס מסוקים בצוות אויר. תפקיד נוכחי - מנהל שדה התעופה המבצעי ברמת דוד בדרגת רס"ן.

תואר ראשון ב"בינתחומי" הרצליה, מדעי המדינה והתמחות במזרח תיכון ומנהל עסקים, במקביל קורס גישור, קורס תומך הוראה בסמינר הקיבוצים, וכיום תכנית הכשרת יועצים ארגוניים ב"אורנים".

תחביבים עיקריים - לטייל עם המשפחה, להיות בטבע, ספורט אופניים, ובזמן הפנוי עובד בנגרות ובונה בעץ.

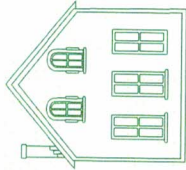
ליאת (37), בת קיבוץ שדה אליהו. שרות צבאי מלא - מש"קית נפגעים בצנחנים. לימודי תואר ראשון - תקשורת וניהול במכללה למנהל.

עיסוק עיקרי - 7 שנים בתחום התיירות, משותפות בהקמת רשת אירוח כפרי ועד סגנית מנהל מלון. בשנה החולפת - רפרנטית במשרד ביטוח.

תחביבים עיקריים - הילדים, בילוי בחיק הטבע עם המשפחה וחברים.

למה ניר דוד? ליאת: חוזרת לעמק, לשרשים. חשוב לי שהילדים יגדלו ויתחנכו בקיבוץ, אני מצפה לחיים קהילתיים, על בסיס ערכים ארצישראליים.

גל: אני מחובר למקום ולשרשים בזכות הסבים שלי, רוצה לחיות בקהילה קיבוצית שיש בה פתיחות, שותפות, עזרה וערבות הדדית, ולגדל את הילדים על בסיס ערכי הקיבוץ.

משפחת גלזר

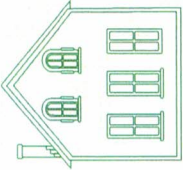
אייל ונטע

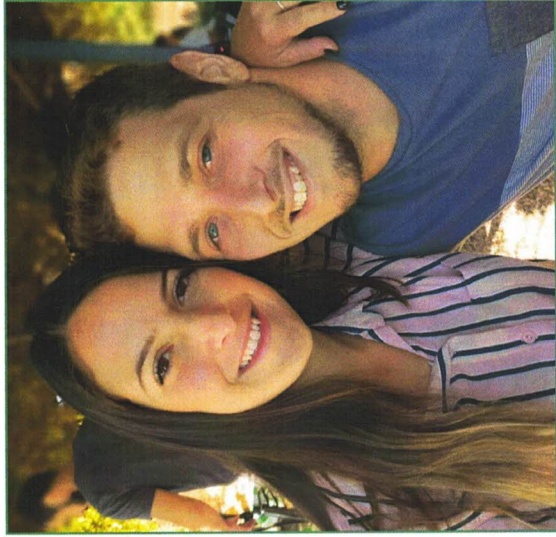
אייל (30), בנם של ניצה ושלמה גלזר, נשוי לנטע שיינס. גדלתי בקיבוץ, סיימתי תיכון ב"גאון הירדן", שירתי כקצין ביחידה 8200 עזבתי לתל אביב לצורך לימודים סיימתי תואר ראשון באוניברסיטת תל-אביב. כיום אני עובד בהייטק כמנהל מוצר ורוצה לחזור לבנות בית בקיבוץ.

נטע: סיימתי תיכון ב"אלוני יצחק" שירתי בצבא ביחידת מורן, ועכשיו אני סטודנטית לכימיה באוניברסיטה הפתוחה. רוצה להמשיך לתואר שני בכימיה / הנדסת חומרים בטכניון. נשואה באושר לאייל ואוהבת לטייל ולקרוז.

למה ניר דוד? אייל: בגלל איכות החיים ואהבת המקום. אני מצפה ליהנות מחיי קהילה וסביבה נעימה.
נטע: המשפחה של אייל בנר דוד, רוצה לחיות בשלווה.

שי הכהן ומאי פינטו

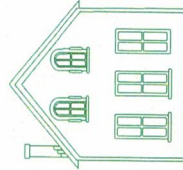

שי (27), בנם של תמר חוזה הכהן
היום אני סטודנט שנה שנייה לתואר ראשון בחינוך גופני במכללת "אוהל" בקצרין.
במקביל אני מאמן כושר, מאמן רוגבי ב"זירעאל-גלבוע" וגם מדריך הנעורים בני
דוד, בחינוך הבלתי-פורמלי.

מאי (27): אני בת זוגו של שי, נולדתי בעיר, יש לי משפחה גדולה, אני בעלת תואר
ראשון בחינוך גופני, אוהבת ספורט ובמיוחד לרקוד. עברתי לקיבוץ לפני שנה,
נחשפתי לראשונה לחיי קיבוץ והתרשמתי מאוד מחיי הקהילה, מהתרבות ומהחגים
שיש פה.

למה ניר דוד?

שי: אחרי שהסתובבתי קצת בעולם וגרתי מחוץ לקיבוץ, הבנתי שאין כמו הבית,
אני רוצה לחיות בקיבוץ ולהקים כאן משפחה. אני רוצה לחיות בסביבה תומכת,
מקבלת, עוזרת ונעימה. אנו רוצים לגדל ילדים בחינוך הקיבוצי.
מאי: מאז שנחשפתי לחיי הקיבוץ הבנתי שזה מקום שבו ארצה להקים משפחה
ולגדל ילדים, התלהבתי מהאווירה, מהחינוך, מהיחיי הקהילה ומהתרבות העצמית.

איתן דותן וענבר אברון והילדים: יובל, אלון, יונתן ושני

איתן (44), בנם של דורית ונתן (ז"ל) דותן
איתן: אני קיבוצניק במקור ובנשמה שחי יותר מדי זמן ב"גולה". אוהב ספורט,
מהכורסא.

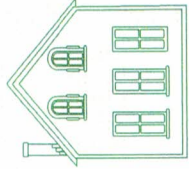
אני עצמאי ומתפרנס ממיווג אויר. אוהב את ארבעת ילדיי ואת בת זוגי ומתרגש מאד
לבנות את ביתי בניר דוד.

ענבר (43): נולדתי בקיבוץ אפיקים, המשפחה עזבה את הקיבוץ כשהייתי בת 14
ועברה לחולון, שם סימתי תיכון. למדתי תקשורת ומיהול במסלול אקדמאי במכללה
למנהל ומשם התגלגלתי לעולם הפרסום. עבדתי במשך 6 שנים במשרד פרסום
דיגיטלי, פובליסיס ישראל - אידיאולוג'יק, כמנהלת מחלקת המדיה הדיגיטלית.
לאחר מכן פתחתי עסק עצמאי, "ובאדו", ליינוץ ושיווק דיגיטלי, אשר פעילה כבר
10 שנים. לאחרונה פתחתי ספא תאילנדי בהוד השרון כהגשמת חלום ישן שהגיע
הזמן להוציאו לפועל.

למה ניר דוד?

ניר דוד זה הבית, החברים המשפחה, סבתא, האסי והאוויר הנקי. אנחנו רוצים לתת
חינוך איכותי לילדים שלנו לגדל אותם כפי שאנו גדלנו בקיבוץ, לאפשר להם שלוה,
נינוחות וחופש. אנחנו שואפים ליצור לעצמנו חיי חברה פעילים כחלק מקהילה,
שכל-כך חסרים לנו בעיר. לנשום אוויר נקי וטבע וליהנות מהמקום בו אנו חיים.

משפחת וינר

שמרית, עשהאל והבנים: איתן ובניה

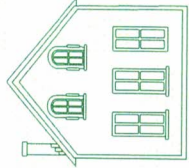
עשהאל (36), בן קיבוץ ניר דוד, עובד בענף הדייג - מנהל מקצועי במדגה "לב ים" - קיבוץ בית השיטה, חי ונושם את השטח... בזמני הפנוי אוהב לטייל, לרכב על אופניים ולקפוץ לאסי.

שימית (35), בת קיבוץ רמת השופט, עובדת כיום במועצה ואחראית על תחום המוגנות בניר דוד. יש לי תואר ראשון בתקשורת, וכמעט תואר שני במגדר (בשלבי סיום...). אוהבת טיולים, ים, ומוזיקה, ומאמינה ששינה זה בזבז זמן. אוהבת להתנדב ולהיות פעילה.

איתן וינר (7), לומד בכיתה ב', ילד מתוק וסקרן, אוהב טיולים וקמפינג, מוזיקה, רכיבה על אופניים, קראטה וכדורגל, חולם להיות מזכיר הקיבוץ, הרמטכ"ל או ראש הממשלה.

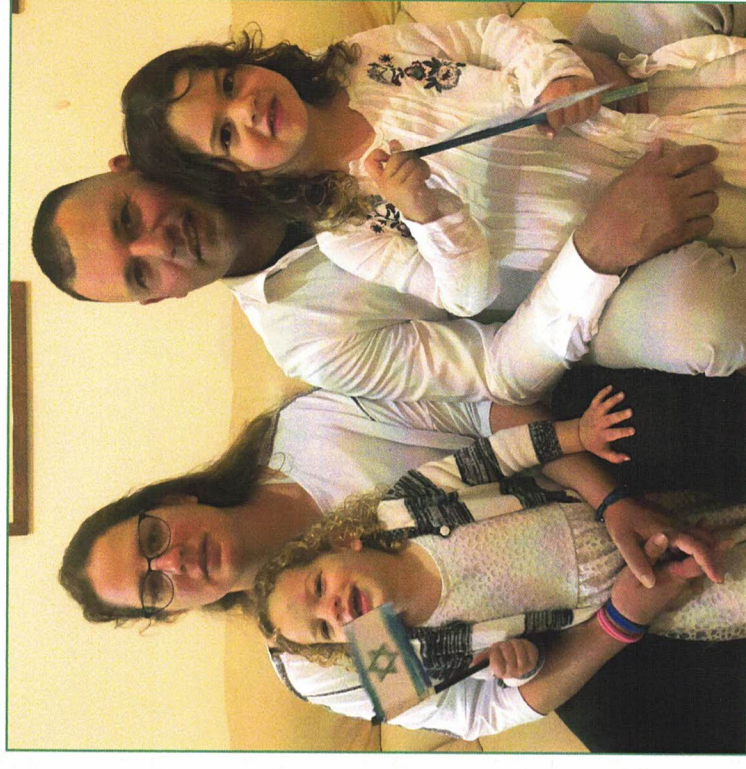
בניה וינר (3.5), ילד מתוק וחכם, אוהב טיולים, מוזיקה, אסי, טרקטורים ומשאיות, וחולם להיות נהג טרקטור או טייס.

אנחנו חיים בניר דוד, אוהבים את החיים בקיבוץ, את הקהילה ואת מי האסי, ומאמינים באמת ובתמים שאין בעולם מקום טוב יותר מניר דוד.

משפחת ווגנרט גוזל

אלינור, ג'רום והבנות: גאיה ואיירה

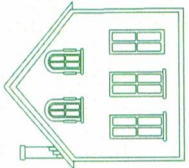
אלינור (37), בת של דינה וקנט (ז"ל) ווגנרט

נולדתי בקיבוץ, כל חיי עבדתי עם חיות, כלבים וסוסים וגם עם אוכלוסיות של בעלי צרכים מיוחדים. ג'רום ואני חיינו 9 שנים בבליגיה ולפני כשנתיים חזרנו לארץ. אנחנו הורים לשתי בנות מהממות. המקצוע שלי היום הוא כלבנות טיפולית. אני עוסקת גם בהדרכת רכיבה ורכיבה טיפולית.

ג'רום (46), אני מפרזל סוסים וגם מדריך רכיבה. אני עובד הרבה בחו"ל, שנים רבות רכבתי וגם התחריתי ברכיבה בארץ ובח"ל. בן זוג של אלינור ואבא לשתי בנות מקסימות.

למה ניר דוד?

אנחנו מחפשים איכות חיים ורוצים לגור קרוב למשפחה.

משפחת יאנסה ואן דנסבורג אורית, הנק והבנות: עדן ושי

אורית (39), בתם הצעירה של פרידה ומיכאל ידיד

נולדתי וגדלתי בניר דוד, נשואה להנק ואמא לשתי בנות מדהימות - עדן ושי.

עובדת בגן גורו כ-15 שנה וממלאת מספר תפקידים: סגנית מנהל, מטפלת ראשית ועוזרת וטרניר.

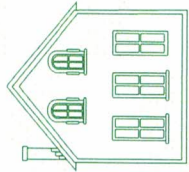
בסוף שנת 2006 יצאתי ללימודי תעודה - סיעוד וטרניר, תחום אשר מבחינתי הוא הרבה מעבר למקצוע.

אהבה גדולה יש לי לבע"ח ולטבע ואני תמיד שמחה לשלב בין האהבה הזאת לעבודה שלי ולטביבה בה אני חיה.

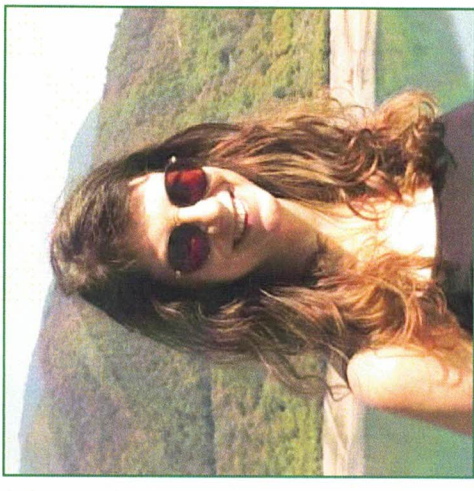
אני רוצה לחיות בניר דוד כי כאן נולדתי וגדלתי וכאן אני מעוניינת לחיות עם משפחתי. כמו-כן חשובים לי מאד חיי קהילה וחינוך איכותי.

הנק (45): נולדתי וגדלתי בדרום אפריקה. הגעתי לקיבוץ כמתנדב בשנת 1995. לאחר מכן חזרתי לקיבוץ עוד מספר פעמים עד שב-1999 הכרתי את אורית והשאר היסטוריה. אני עובד במדגה מאז 2004 ומאוד אוהב את מה שאני עושה. נשוי לאורית ואבא גאה לעדן ושי.

מה שחשוב לי הם חיי קהילה וחינוך איכותיים למשפחתי.

עמית וולך

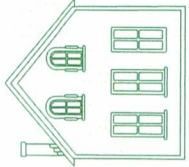
עמית (27), בתם של רחלי (טייכנר) ואהרון וולך. נכדתם של מרים ויקי טייכנר (ז"ל). סטודנטית לתואר שני בפקולטה לחקלאות וסביבה ברחובות. כרגע מתמחה בהדברת עשבים ובפרט בהדברת עשבים טפיליים בגידולי ירקות. במהלך התואר הראשון במכללת תל חי, אימצתי כלבה עזובה בשדות של רמת הגולן ועד היום היא איתי (6 שנים). אני אוהבת לטייל בארץ ובעולם. את הקיבוץ תמיד אהבתי; את היופי והשקט שלו, ומגיל צעיר חלמתי לגור בקיבוץ.

סיימתי תיכון בקריית טבעון, שירתתי כתומכת לחימה בצבא, בחטיבת הנח"ל, למדתי תואר ראשון בביוטכנולוגיה-חקלאות במכללה האקדמית תל-חי, וכרגע שוקדת על עבודת המאסטר, במקביל למחקר שאותו אני מבצעת במנהל המחקר החקלאי "נווה-יער".

למה ניר דוד?

מהילדות גדלתי וחונכתי על הסיפורים של סבתתי וסבי, על יופיו של המקום, והייחודיות שלו. תמיד ראיתי את עצמי גרה בקיבוץ עם הערכים והחזון האידיאליסטי שאוכל להעביר לילדיי. החיבור לטבע ולאדמה משכו אותי ללמוד חקלאות על מנת לקדם ולהתקדם בענף החקלאות בישראל, ובזכות החקלאות הענפה בעמק המעיינות, אני מעריכה שיש לי עתיד תעסוקתי-קיומי בקיבוץ ניר דוד.

עיקר הציפיות של מהחיים בניר דוד הם קהילה וחזון משותף, לבנות עתיד טוב למשפחה שאבנה.

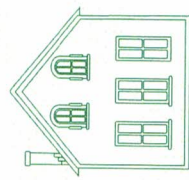
שני יעקובי ואודי בן צבי והילדים: אוריה, דניאל ואנה

שני (35), בתם הבכורה של אסתי ורני (ז"ל) יעקובי נולדתי וגדלתי בניר דוד, לאחר הצבא חזרתי לקיבוץ, ולאחר מכן יצאתי לטיול אחר צבא. חזרתי לתל-אביב, שם עבדתי בעבודות שונות ולמדתי קורסים מקצועיים בשיטות אימון שונות. מאוחר יותר פתחת את מותג התכשיטים שלי - שני יעקובי, בו אני עובדת עד היום, עם אודי בן זוגי שהוא השותף שלי ומנהל תחום השיווק והדיגיטל. אני מעצבת קולקציות משתנות של תכשיטים אופנתיים, מוכרת אותם בחנויות שלי בתל-אביב ואון ליין.

אודי (38), בן עין חרוד, בזוגיות עם שני, יש לנו 3 ילדים ואנחנו גרים בתל אביב. התנדבתי לצבא לחיל מודיעין, לאחר מכן טיילתי בעולם וחזרתי ללמוד הנדסאי קול במכללת כנרת בעמק הירדן. לאחר הלימודים עברתי לתל אביב שם הכרתי את שני. הקמתי עסק לשיווק באינטרנט ובמקביל עבדתי עם שני על העסק המשפחתי שלנו בתחום התכשיטים. השנה, לאחר שהעסק הצריך יותר תשומת לב וזמן החלטתי לעבוד באופן מלא בעסק שלנו המשותף וביחד אנחנו מנסים לכבוש את העולם!

למה ניר דוד?

שני: אני רוצה לחזור ולבנות את הבית שלי במקום בו נמצאים השרשים שלי: סבא היה בין מקימי הקיבוץ, אבא שלי נשאר בקיבוץ, אני דור שלישי בקיבוץ. חשובה לשנינו הקהילתיות וחיי חברה, איכות החיים, הטבע, והחינוך לערכים לילדים. אנו מצפים שנשתלב בקהילה, ניקח חלק בחיי היום יום ובאירועים השונים, נתרום מהידע המקצועי שלנו, נעניק ביטחון וערכים לילדים שלנו ונהיה שמחים וטובים ככל שניתן.

משפחת יחיאלי אמיר ודיאנה

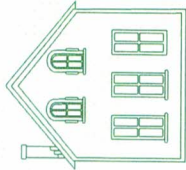
אמיר (66), בנם השני של מרים וברוך יחיאלי (ז"ל) נולדתי וגדלתי בתל-עמל, כילד שובב וחובב טיולים מושבע. לאחר הצבא הייתי מזריק בבית ספר שדה סנטה קטרינה בסני. יש לי תואר שני בביוולוגיה סביבתית ואכן חלק גדול מעיסוקי קשור בסביבה: פיתחתי שיטה ייחודית לאיסוף ושימוש במי גשמים, המיושמת בהרבה בתי ספר. עסקתי בחינוך סביבתי ובהוראה, והדרכתי בחברה הגיאוגרפית.

דיאנה (63): נולדתי וגדלתי בניו-יורק, לראשונה הגעתי לתל-עמל בגיל 14 ונשבעתי בקיבוץ פגשתי את אמיר, הקמנו משפחה ואנו חיים בירושלים כ-30 שנה. אני רופאה פנימית ויש לי קליניקה פרטית בירושלים, המתמחה בבריאות האישה. אני מלמדת תקשורת ואתיקה בבית ספר לרפואה של האוניברסיטה העברית, ומרצה על רפואה מונעת.

שתי בנותינו לומדות בארה"ב: מאיה (29) משלימה דוקטורט באנתרופולוגיה ונגה (26) מסיימת לימודי תיאטרון.

למה ניר דוד?

אמיר: אני רוצה לחזור הביתה, לשוב לשרשים, קרוב לאחותי סמודי ולאחיין שלי חנוך, וקרוב לחבריי ילדות שלי. אני מאמין במעורבות קהילתית ורוצה לעסוק בפעילות חינוכית בעמק ולתרום בתחומים שבהם אני עוסק. דיאנה: הקיבוץ בו התחתנו נשאר תמיד בית שני בשבילנו. הזיכרונות הטובים ביותר שלנו כמשפחה הם מסופי השבוע והחגים בקיבוץ. יצרנו בקיבוץ קשרים לאורך שנים. מעורבות בקהילה היא ערך חשוב בחיי, הן ברמה האישית והן ברמה המקצועית.

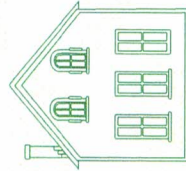
ירון כרמי

ירון (43), בנם הבכור של שרה ויהודה כרמי הורי הגיעו לקיבוץ מתל אביב מעט אחרי שנולדתי, בערך בגיל חודש. גדלתי בקבוצת "חוחית" ולמדתי במוסד החינוכי גלבוע. בצבא שירתתי כמאגיסט בחטיבת הנח"ל ועם השחרור חזרתי לקיבוץ ועבדתי כשנתיים בלול ההודים. בתקופה זו השלמתי בגרורות ובהמשך התקבלתי לתואר ראשון בביטכנולוגיה בתל חי. לאחר התואר הראשון המשכתי ללימודי מוסמך ודוקטורט במחלקה לאימונולוגיה באוניברסיטת בן גוריון וסיימתי בה בהצטיינות יתרה. לאחר מכן נסעתי לכ-חמש שנים לאוניברסיטת סטפורד בקליפורניה, שם ביצעתי את עבודת הפוסט-דוקטורט. החל מ-2016 אני עובד כראש מעבדה במחלקה לפתולוגיה באוניברסיטת תל-אביב במסלול לפרופסורה.

למה ניר דוד?

אני אוהב את המקום וקשור אליו. זה המקום היחיד שאני באמת מרגיש בו בבית.

משפחת כהן קרן, אלון והבנות: יובל, אורי וגיא

קרן (46), בתם של שרי ומיכה סלע

נולדתי וגדלתי בקיבוץ, היום אני מטפלת ומלמדת פילאטיס, נשואה לאלון ויש לנו 3 בנות מקסימות.

לאחר הצבא למדתי במכללת ווינגייט תואר ראשון ותעודת הוראה, בחינוך גופני.

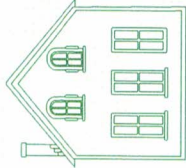
עבדתי במקומות שונים והיום אני עובדת בסטודיו משלי. אלון ואני גרנו במרכז שם גם נולדה יובל, בתנו הבכורה, כשיובל הייתה בת 8 החלטנו לחזור לעמק.

אלון (49), נולדתי וגדלתי בקיבוץ נווה-אור, למדתי במכללת רופין הנדסאי קרקע ומים. היום אני מנכ"ל בנות-אירופה ומנהל את הגד"ש בעין השופט. נשוי לקרן ואבא לשלוש בנות.

למה ניר דוד?

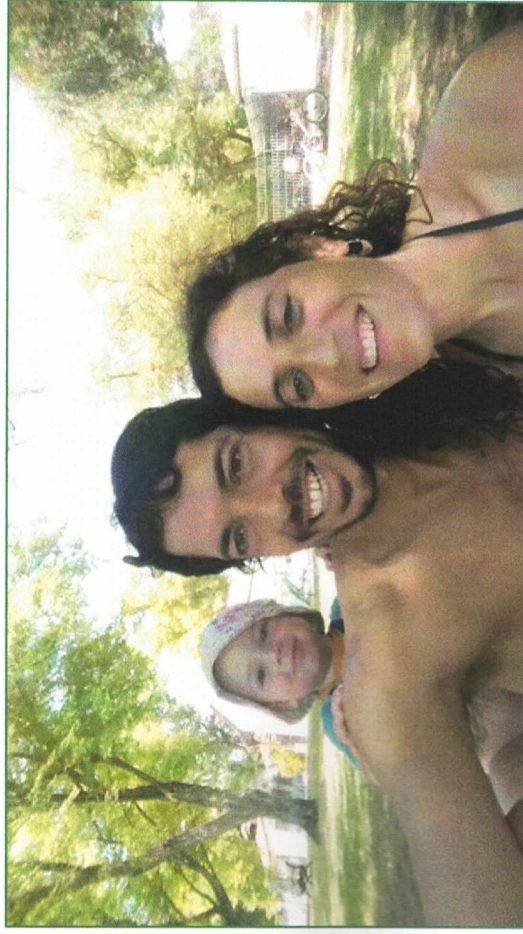
שנינו נולדנו בעמק ושנינו רצינו לחזור לנופים ולמרחבים הפתוחים שהכרנו. חשוב לנו מאוד לגדל את הבנות שלנו כפי שאנחנו גדלנו בחינוך הקיבוצי, חיפשנו ומצאנו קהילה טובה שמתאימה לנו.

משפחת מאירי

ערן, רותם והבן: ענובר

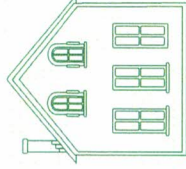
ערן (38), בנם הבכור של לביא ותמר מאירי, ונכד של הדסה ובן (ז"ל) אחרי הצבא גרתי כמעט שנתיים בקיבוץ ועבדתי בגד"ש. אחרי טיול ארוך במזרח והסתובבות בארץ, חזרתי לעוד שנה וחצי בקיבוץ ועבדתי בגד"ש של מעלה גלבוע. גרתי 6 שנים בירושלים והשלמתי תואר ראשון ושני בגיאוגרפיה עם מחקר על שיטפונות במדבר, מה שהביא אותי לגור בקיבוץ לוטן שבערבה. שם פגשתי את רותם ונולד לנו ענובר המתוק.

כרגע עוסק בהדרכת פרמאקצ'ר. ניר דוד תמיד היה בית בשבילי ואני שמח על האפשרות לבנות בית במקום בו גדלתי.

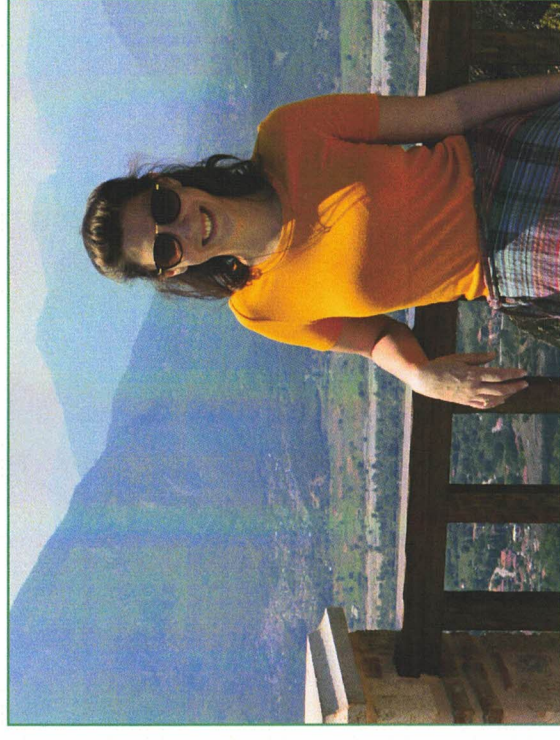
רותם (35), במקור ממושב עין-עירון. אוהבת לרקוד, תנועה ומחול. למדתי תואר ראשון במדעי הסביבה בתל חי ותואר שני במדעי הצמח בפקולטה לחקלאות ברחובות, עם מחקר על גפני יין. התגוררתי שנים רבות בעמק החולה והגעתי לערבה להתרענונות קלה שהסתברה כמשנת חיים – פגשתי את ערן והקמנו את משפחתנו.

בערבה עסקתי במחקר LTER על עצי שיטים, וריכוזי פרויקט חינוך סביבתי משותף לנוער מישראל וירדן. כיום עובדת במכון הערבה ללימודי סביבה.

שמחה ומודה על ההזדמנות להיות חלק מקהילת ניר דוד.

שי כרמל

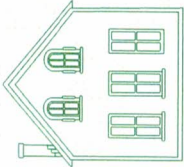

שי (27), בתם הבכורה של אורי וסיגד כרמל ואחות לאייל וטל גדלתי וחונכתי בקיבוץ, בשירותי הצבאי שירתתי בצפון על גבול לבנון. לאחר שירותי הצבאי עבדתי כמה שנים בחינוך בבית השיטה והמשכתי להתגורר בקיבוץ. התחלתי לימודי עיצוב תעשייתי, תואר ראשון במכון הטכנולוגי חולון-Hit ומתקדמת לשנה האחרונה של התואר. אוהבת מאוד את העמק ואת הקיבוץ, רואה עצמי כחלק ממנו ומצפה להתגורר בו, לתת את חלקי ולהקים בו משפחה משלי.

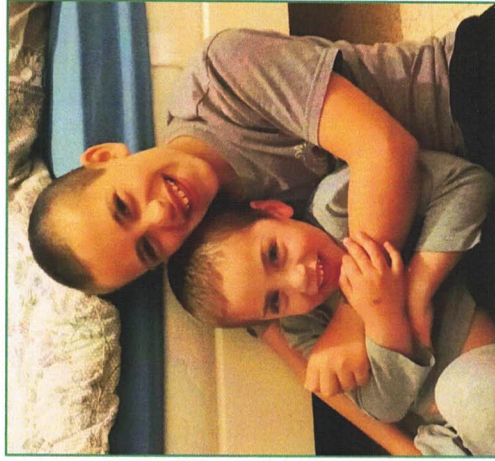
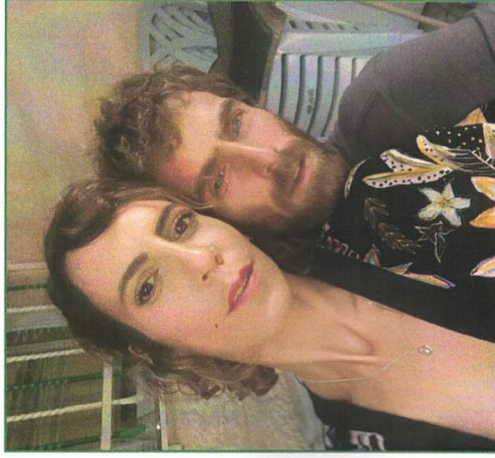
למה ניר דוד?

אהבה לעמק ולקיבוץ בו גדלתי ומחשבה על הקמת משפחה וחינוך ילדיי בצורה בה אני גדלתי וחונכתי. בנוסף, חיי קהילה ותרבות שלא מובנים מאליהם ולא ניתן לקבל במקומות אחרים. מצפה לחיות במקום בו ארגיש בטוחה ונינוחה. מקום בו אוכל להיות חלק מהחלטות הנוגעות לאורח החיים, לכלכלה ולהתנהלות הקיבוץ.

משפחת מסקין מירב, עמית והילדים: איתמר ובארי

עמית (37). בנם של נירה ונתן מסקין נולדתי בקיבוץ וחייתי בו כל חיי, אני עובד במדגה מאז ומתמיד. נשוי למירב ואבא לשני בנים: איתמר בן 8 ובארי בן 4

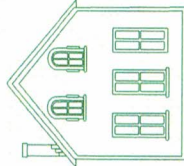
מירב (37): נולדתי בירושלים למשפחה מסורתית, אחת מארבעה אחים. עברתי לנר דוד בעקבות עמית ואנו חיים בקיבוץ כבר יותר מ-18 שנים. רוב השנים עבדתי במערכת החינוך ולאחרונה כסייעת בגן.

היום אני לומדת באורים תואר ראשון ותעודת הוראה בספרות. אמה לאיתמר ובארי.

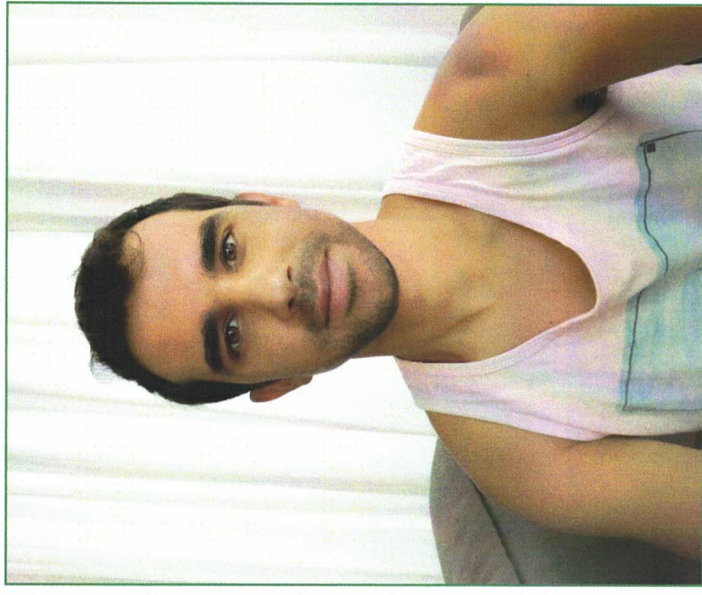
למה ניר דוד?

עמית: ניר דוד זה הבית שלי והשושנים שלי. אני לא מכיר ולא רוצה לחיות בשום מקום אחר.

מירב: ניר דוד זה הבית שלי, יותר ממחצית חיי אני חיה כאן, אוהבת את האנשים, את המקום ואת המשפחה, אוהבת את חיי הקהילה ומקווה שימשיכו כפי שהם, בעיקר חגים ומסורת.

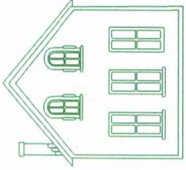
שי מלכין

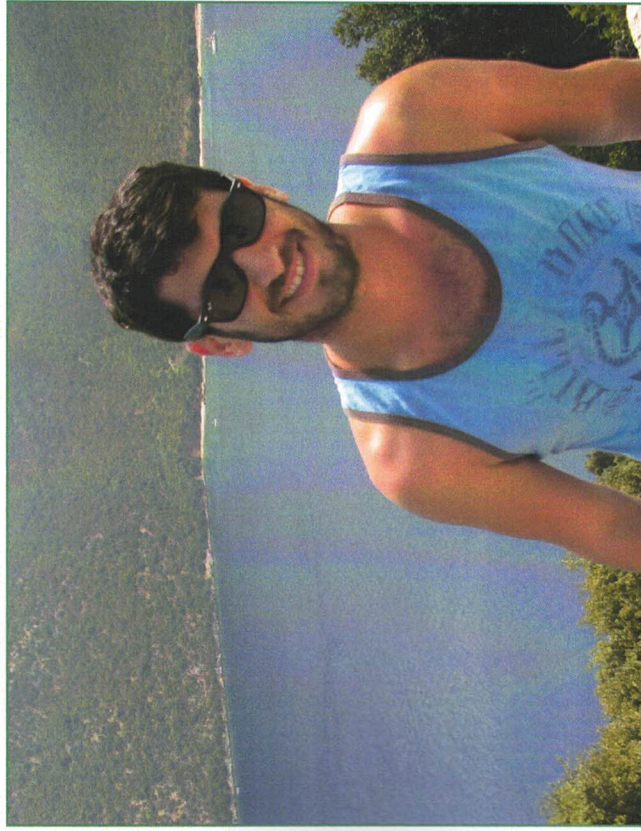
שי (34). בנם הצעיר של מירי ואריק מלכין אני סטודנט למתמטיקה ומדעי המחשב, ובמקביל עובד במפעל לעיצוב תאורה. לפני כן עבדתי כשונתים בבית מלון בפנמה והייתי מציל בקיבוץ הזורע.

למה ניר דוד?

נולדתי בקיבוץ, משפחתי בקיבוץ, יש לי הרבה חברים פה, אני אוהב את החיים בקיבוץ.

ליאב סגל

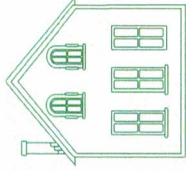

ליאב (29), ליאב בנם הבכור של גליה וחגי סגל
אני בן 29. נולדתי בניר דוד, סיימתי י"ב ב-"גאון הירדן" ב-2008. התחלתי שרות
צבאי לאחר שנת שירות וסיימתי בדרגת סרן ביחידת פלחה"ן נח"ל.

אני גר בתל-אביב עם חברתי יהלי, סיימתי השנה תואר ראשון בתכנית מצטיינים
בביווגיה ומקווה להתחיל לימודי רפואה בת"א.
אוהב מאוד טיולים, ספורט, בישול וחברים.

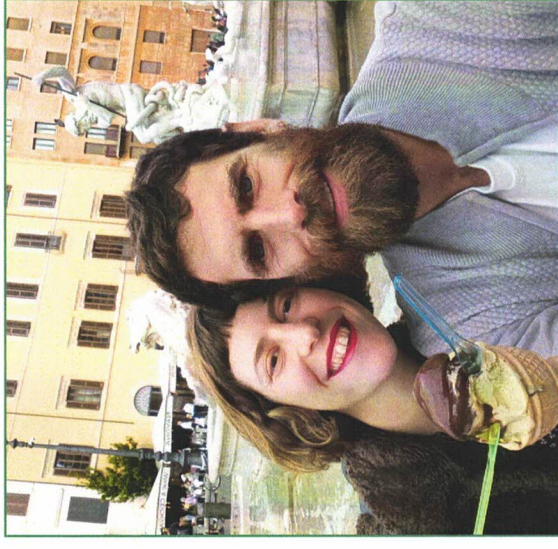
למה ניר דוד?

זה המקום בו נולדתי, גדלתי והתחנכתי. הייתי רוצה שגם הילדים שלי יגדלו בו. אוהב
את הקיבוץ ואת חיי הקהילה שיש בו, מעוניין לגור ליד משפחתי.
אני מצפה להיות חלק מהקהילה ולקחת בה חלק פעיל, לגור בשכונות לחברים שגדלו
איתי.

משפחת מסקין

עפרי והדס

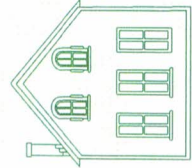

עופרי (33), בנם הרביעי של נירה ונתן מסקין
נולדתי בניר דוד, אני אוהב את המקום ומרגיש שזה הבית שלי אליו אני רוצה לחזור
ולגור עם משפחתי. אני נשוי להדס; אנחנו כבר יחד 12 שנים. בשבע השנים האחרונות
אנו גרים ביפו ומגדלים כלבה חמודה.
היום אני עובד כנגר ולומד בקורס למורי יוגה. אוהב לתרגל יוגה, לעשות הליכות עם
הכלבה שלנו ולבשל.

הדס (32), נשואה באושר לעופרי. נולדתי בקיבוץ רשפים, משפחתי גרה שם אבל
כל חברי גרים בניר דוד. למדתי במכללה האקדמית רייזמן 4 שנים, היום אני מטפלת
ברפואה סינית; גם בקליניקה פרטית ביפוגם במרכז טיפולי בתל-אביב. אני מגשימה
את עצמי דרך הטיפול באנשים באמצעות רפואה סינית. אני אוהבת לקרוא, לטייל
בארץ להיות בטבע ולבלות עם אנשים שאני אוהבת, אוהבת גם לעשות יוגה.

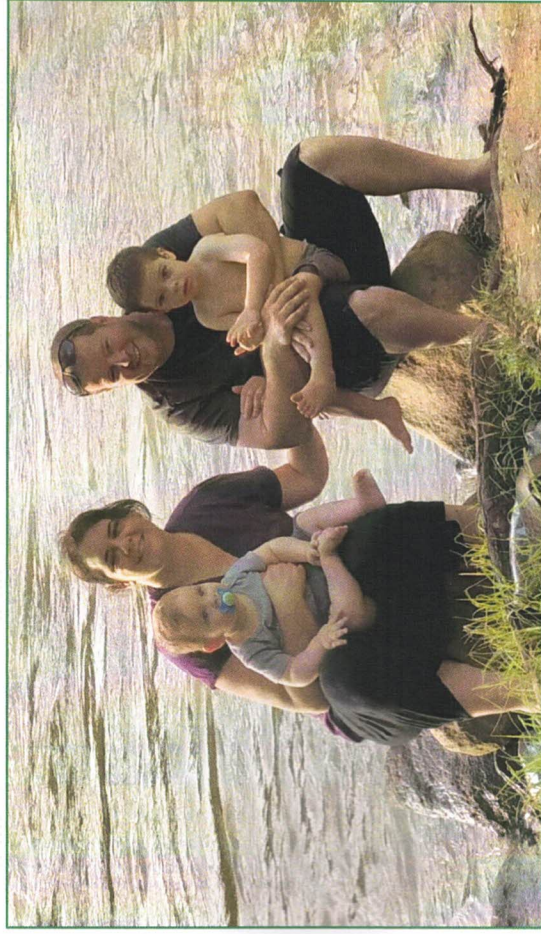
למה ניר דוד?

עפרי: אני רוצה להיות קרוב למשפחה שלי ולחברים שלי, חיים שלווים ליד האסי.
הדס: חשוב לי להיות בשקט בשלווה ליד משפחה וחברים.

משפחה עמיחי

מור, אייל והבנים: עמית וטל

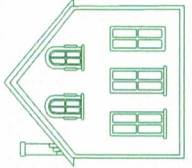

מור (39), בתם של גברי ואיילת אייכנוולד ונכדה של ישראל וחדווה (ז"ל) נולדתי בניר דוד וגרתי בקיבוץ עד גיל 11. לאחר מכן עברתי עם משפחתי לכפר תבור.

למדתי במכללת יזרעאל מדעי ההתנהגות ולאחר מכן עשיתי תואר ראשון ונוסף בבר-אילן בעבודה סוציאלית. אני עובדת סוציאלית במקצועי ומונהלת סניף בחברת סיעוד "עמל ומעבר" בתל-אביב. אני נשואה לאייל ואמא לשנים.

אייל (39): נולדתי בקיבוץ עמיר, יש לי תואר ראשון במנהל עסקים ויחסים בינלאומיים. חזרתי לארץ ב-2012 לאחר 8 שנים בלונדון, שם הייתי מנהל בחברת אבטחה פרטית. בארץ הקמתי משרד פרסום מצליח שנמכר לאחרונה. היום אני מנהל מחלקת פרסום בחברת דיגיטל A 2 Z. בעל של מור ואב גאה לעמית וטל.

למה ניר דוד?
אנחנו רוצים לגדל משפחה בקהילה שיתופית שיש בה היכרות בין האנשים, קהילה שיש בה אורח חיים שקט ויש בה סביבה טובה לילדים. אנחנו מצפים שילדינו ישתלבו במסגרות החינוכיות בקיבוץ ונרגיש חלק מהווי המקום.

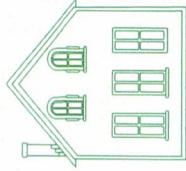
נעה סגל

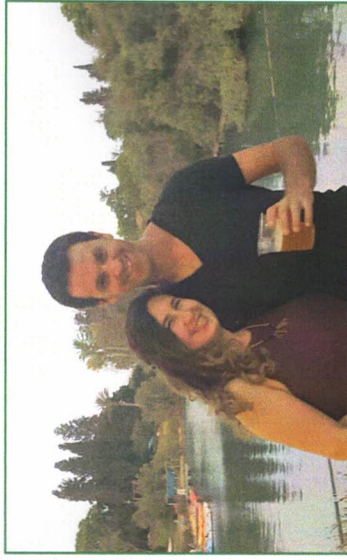
נעה (27): אני בת בכורה לרוחי ודורו, אחות של עינב, עומר ונטע. סימתי תיכון ב"גאון הירדן", שירתתי כצבא כקצינת מאבחוות בחטיבת גולני. לאחר הצבא עבדתי בתל-אביב בחברת השמה של כוח אדם. היום אני סטודנטית בסוף שנה שלישית להנדסת תעשייה וניהול בטכניון.

במקביל ללימודים אני עובדת במשרת סטודנט בחברת סטארטאפ שמתעסקת בתחום של מכשור רפואי - הנקראת Cnoga Medical.

למה ניר דוד?
כילדה היה לי כיף לגדול בקיבוץ, אני חושבת שזה מקום מעולה לגדל בו ילדים, וגם חיי הקהילה כאן מושקעים. בנוסף, יש לי כאן משפחה גדולה שאשמח לגור לידה. אני מצפה שמערכת החינוך בכל הגילאים תהיה טובה ואיכותית ושיהיו חיי קהילה טובים ופעילים.

עמוס קלס ואורנית אדרי

עמוס (32), בנם של אורי קלס וחווה

גדלתי וחונכתי ביר דוד, עד היום חברי מילדות הם חברי הטובים ביותר. לאחר הצבא, הייתי שנתיים וחצי במרכז להגשמת חלומות. לפני כ- 7 שנים חזרתי לעמק והקמתי בית ספר לכדורגל שמתבסס על חינוך, ערכים וחברות, הקבוצות הראשונות שהקמתי היו בני דוד.

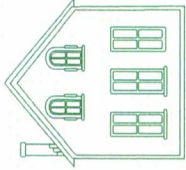
לאורך כל השנים הייתי שותף פעיל במערכות החינוך, בשנים האחרונות אני משלב בין שתי אהבות שלי חינוך ילדים וספורט, אני מאמן ילדים, מנהל קייטנות ספורט ועובד בבתי ספר בכל הגילאים. עכשיו הגיע הזמן לחזור הביתה ולהקים יחד עם אורנית, בית ומשפחה.

אורנית: נולדתי וגדלתי בקצרין שברמת הגולן, בת זקונים להורי, יש לי שני אחים ואחות, בתיכון למדתי במגמת תעשייה וניהול, בצבא יצאתי למסלול יעודי לקצונה בחיל לוגיסטיקה, שרתתי כקצינה בחסמ"ר מנשה, היום אני סמ"פ במילואים. אחרי השחרור, טיילתי בדרום אמריקה, למדתי תקשורת במכללת יזרעאל (A.B) אח"כ טיילתי במזרח. היום אני מנהלת לוגיסטיקה ושרות לקוחות בחברת סחר בי"ל AVIV PCB הסוחרת במעגלים מודפסים. אני מנהלת צוות ואחראית על יבוא ויצוא, ונהנית מהעבודה שלי.

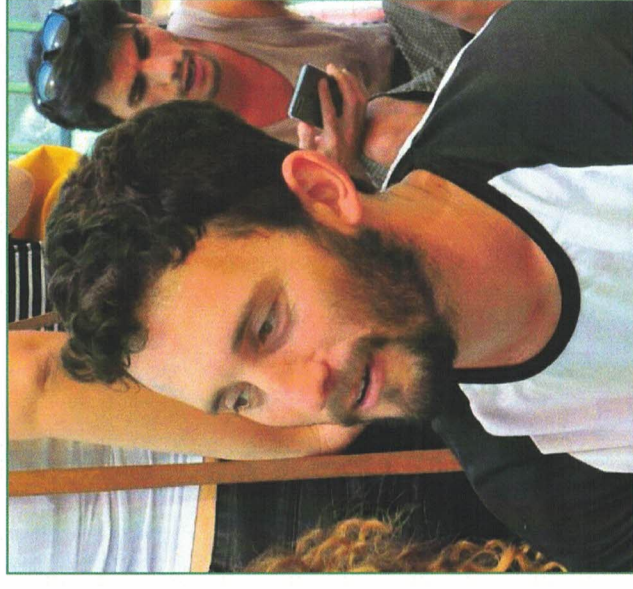
אני חיה עם עמוס, בתל-עדשים, אוהבת לעשות יוגה, כושר, לאכול טוב, לרקוד לשמוע מוזיקה. להפיק ולארגן אירועים חברתיים, לערוך וידאו ומצגות ולבלות עם משפחה וחברים.

למה ניר דוד?

ברצוננו לחיות בקהילה מלוכדת ואיכותית, חשובה לנו מערכת חינוך איכותית לילדינו בעתיד. אנחנו מצפים לחיים שקטים ורגועים. ורוצים לחיות במקום טוב בו ילדינו יוכלו ליהנות משקט, תחושת ביטחון, עצמאות, חיי קהילה ותרבות.

ערן פונר

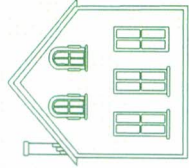
ערן (31), בנם של מוניקה ומאיר פונר

אני בן קיבוץ, בוגר שנת שירות בשומר הצעיר, מפקד בהנדסה קרבית ומשרת מילואים פעיל. אחרי הצבא טיילתי ועבדתי בכל מיני פינות של העולם: אוסטרליה, ניו זילנד, מונגוליה, נורבגיה ועוד, במגוון עבודות דוגמת חקלאות, גננות, מטבח ובניין. סיימתי תואר ראשון בהצטיינות יתרה בגיאולוגיה, עבדתי קצת בתחום ועכשיו אני חוזר ללימודי תואר שני מחקרי בתחום הגז והנפט במימון של משרד האנרגיה.

אני אדם חברתי מטבעי, אוהב אדם ותרבות, בעל כושר אירגון ודמיון.

למה ניר דוד?

גדלתי פה, אני קשור למקום ולמשפחה שלי. התחנכתי כסוציאליסט (עוד לא עבר לי). מאמין שאוכל לעסוק בתחום שלי גם מהפריפריה בעמק. אני רוצה לחיות במקום שקט ועמים שהחברים ערבים זה לזה, שיש בו חיי קהילה תוססים, חברים, בית וזיכרונות של ילדות.

משפחת קרונר

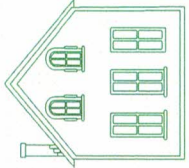
עיתי, ענת, והבנים: תום, עידו וטל

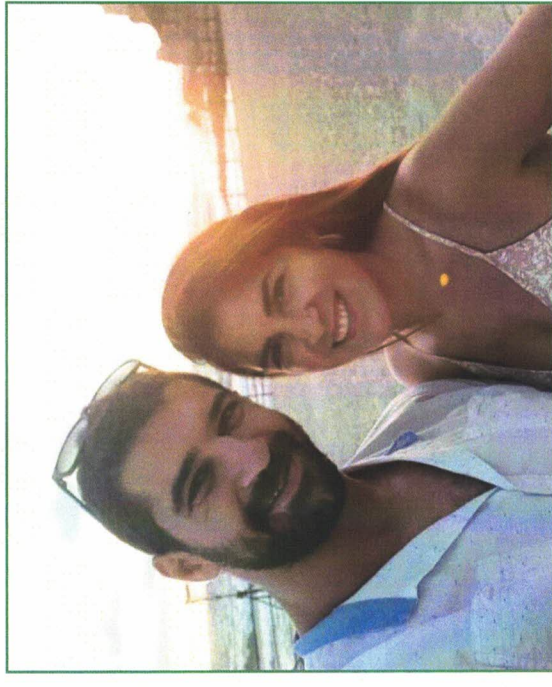
עיתי, בנם הבכור של אילנה וירון קרונר
חייתי ועבדתי שמונה שנים בארצות הברית. עם חזרתי לארץ עבדתי בחברות שונות
בתפקידי תפעול ולוגיסטיקה. היום אני עובד בחברת "סטארלאסט" בתור מנהל
המחסנים.

ענת, במקור מחיפה, למדתי ניהול מלונאי ותיירות. בתפקידי האחרון עבדתי
כמנהלת תפעול בחברה בינלאומית בחיפה. לפני כחצי שנה עברנו לניר דוד וזכעת
עובדת כמזכירת ההנהלה בקיבוץ.
אנחנו הורים לשלושה בנים, תום הבכור בן שנותיים והתאומים עידו וטל בני חצי שנה.
אני בחורה חברותית עם שמחת חיים, אוהבת להיות מעורבת ופעילה.

למה ניר דוד?
אנחנו רוצים לחיות בקהילה שיש בה ערכות הדדיות, חינוך איכותי וערכי לילדינו וחיי
תרבות וחברה.

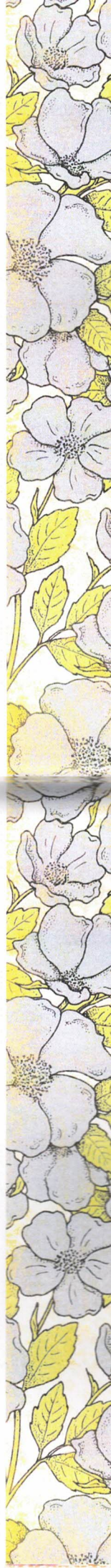
טל ועמית קקון

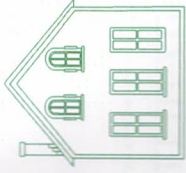

עמית (31): נולדתי בניר דוד לשולמית ודני קקון, יש לי שתי אחיות צעירות ממני,
ענבל ועופרי. עם סיום השירות הצבאי עבדתי כמה שנים במדגה של ניר דוד. אני
מסיים השנה את לימודיי בטכניון - הנדסאי תוכנה - ומחפש עבודה בתחום.
אני משחק רוגבי בנבחרת ישראל וגם בנבחרת של קיבוץ יזרעאל ומקדיש לזה את
מרבית זמני.

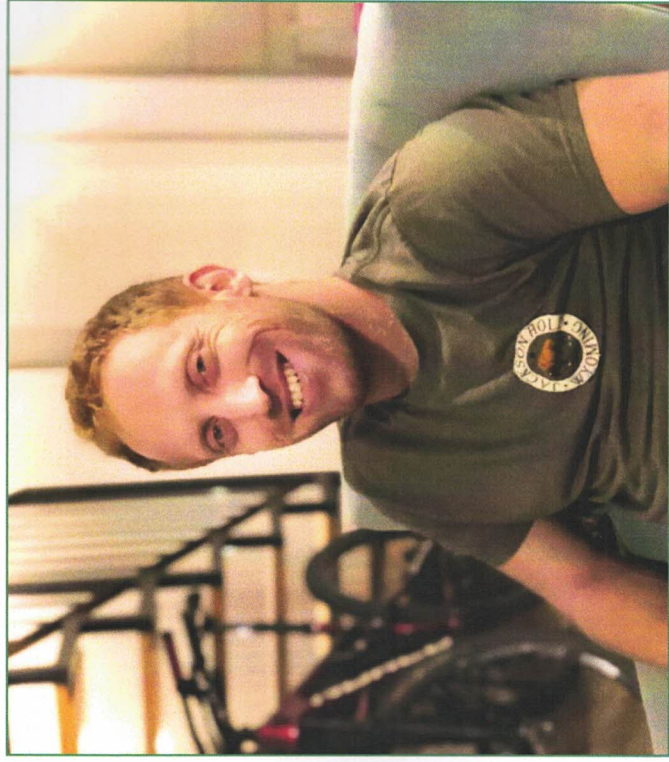
טל (28): נולדתי בעפולה ובגיל צעיר משפחתי עברה לאחוזה ברק, שם גדלתי.
למדתי בתיכון "העמק המערבי" בקיבוץ יפעת, ובצבא שירתתי ביחידת מודיעין.
לפני כחודש סיימתי לימודים אקדמיים במכללת עמק יזרעאל בתקשורת חזותית.
המקצוע שלי הוא מעצבת גרפית. לאחרונה עברתי לחיות עם עמית בניר דוד
והתחלתי לעבוד בתיירות במשרד הקבלה באירוח הכפרי.

למה ניר דוד?
עמית: נולדתי וגדלתי בניר דוד ואני רוצה להקים בו בית ולגדל בו ילדיי. מצפה
לחיות חיים שקטים וטובים בקהילה תומכת, מקום שיהיה טוב למשפחתי.
טל: הכרתי את ניר דוד דרך בן הזוג שלי, עמית, מאוד אהבתי את האווירה והחיים
בקיבוץ, מוצא חן בעיני לחיות במקום שקט ורגוע. אני רוצה לגדל את ילדינו פה
בקיבוץ.

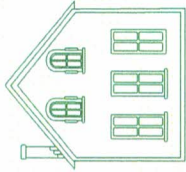
טל רבינוביץ'

טל (31), בנם הצעיר של ג'ין ואפרים רבינוביץ' נולדתי וגדלתי בקיבוץ. לאחר סיום התיכון התגייסתי ליחידה קרבית ולאחר מכן טיילתי בדרום אמריקה. כשחזרתי עבדתי בקיבוץ במדגה וגם במקומות שונים בעמק. היום אני גר בבאר-שבע, לומד לתואר ראשון ניהול תעשייתי במכללת ספיר, ובמקביל עובד כאחמ"ש במסעדת "קימל" בגלבע.

למה ניר דוד?

נולדתי בקיבוץ, אני קשור לאורח החיים בקיבוץ, אני אוהב את החיים, את האווירה הקיבוצית, ומחובר לנוף, לאנשים בקיבוץ ובעמק בכלל. אני מקווה שימשיכו להשקיע בחינוך ובתרבות, שישמרו על המסורת שלנו בחגים ואירועים, שהקיבוץ יידע לקבל, להתפתח ולהישאר צעיר ולנצח.

אהוד רבין

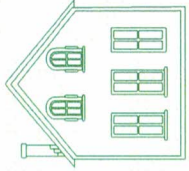

אהוד (33), בנם של אסנת ונדב רבין אהוד: נולדתי בניר דוד, בגיל 13 עזבתי עם אמא ועם אחותי, רז. למרות שעזבנו הרגשתי תמיד מחובר לקיבוץ, הייתי בא לבקר את אבא שלי ואת סבא. בצבא שירתתי כלוחם ביחידת כפיר, לאחר מכן המשיכתי בקבע עוד 5 שנים. לאחר השירות בצבא, חזרתי לגור בקיבוץ, והיום אני עובד כנהג בחברת "לל-יס". אני מתנדב במג"ב עמק המעיינות פעמיים בחודש ומסייע בשמירה על ביטחון הישובים.

למה ניר דוד?

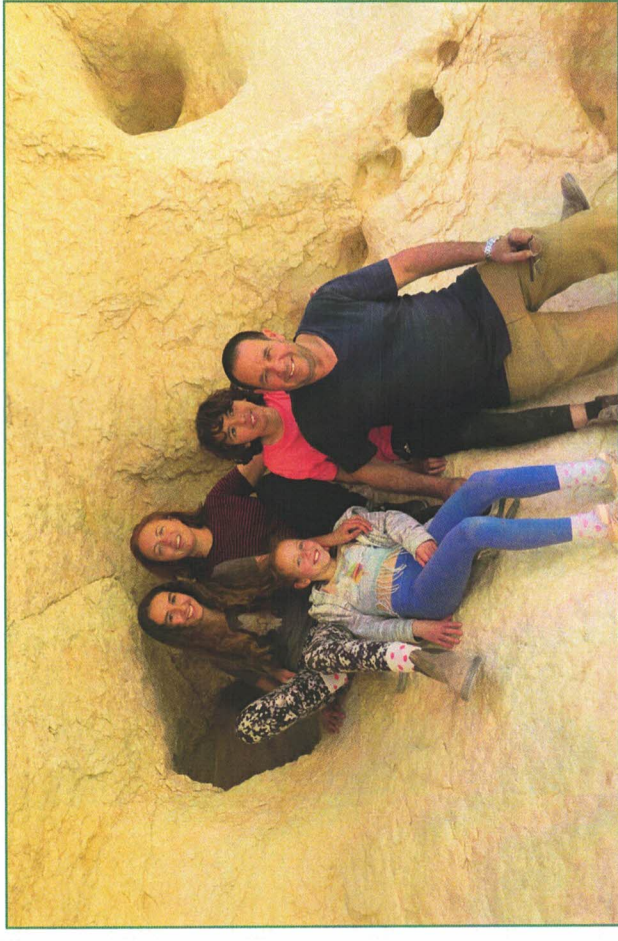
אני מאוד אוהב את ניר דוד, נולדתי פה ואני מחובר לקיבוץ שנים רבות. אני אוהב את העמק שלנו ופה רוצה להקים את ביתי. אני רוצה לגור במקום שיש בו אנשים טובים, ושיש בו רמת חיים קהילתית וסביבתית גבוהה.

משפחת רצון

יפתח, נורית והילדים: מאיה, עידו והילה

אנו מתגוררים כיום בבת חפר שבשרון. יפתח מנהל תפעול בבית אריזה "גלי משה" בשרון. נורית מטפלת באומנות, עובדת עם מתבגרים במסגרת משרד החינוך ומדריכה בתחום.

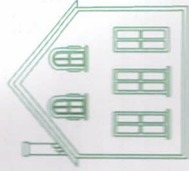
יפתח, בנה של מירי (דוידזון) ונכדם של מלכה ואברהם דוידזון (ז"ל), נולד בקיבוץ יקום בתחום.

נורית, ילידת חיפה.

יש לנו שלושה ילדים - מאיה בת 14, עידו בן 12 והילה בת 9. שלושתם ילדים חברותיים, עליזים, ספורטיביים, ונוסקים ברכיבה על סוסים.

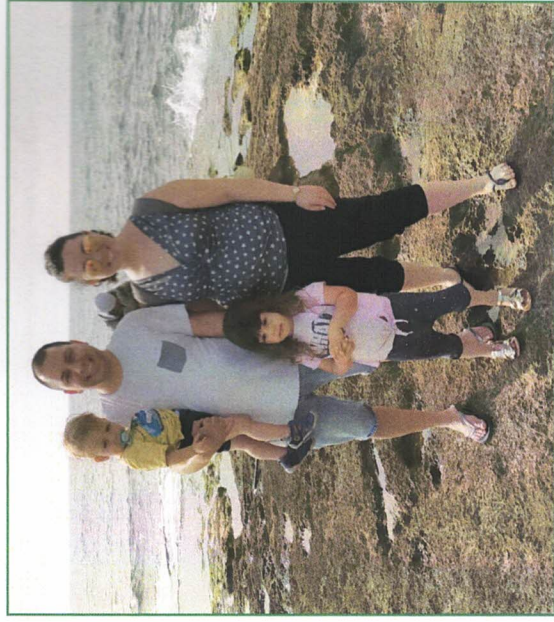
אנחנו רואים במשפחה ערך עליון, מקדישים זמן רב לביילויים משפחתיים משותפים למשפחה הגרעינית ולמשפחה הרחבה, ומרבים לטייל ברחבי הארץ. אנחנו אוהבים את חיי הקיבוץ, מאמינים בדרך זו, וכך רוצים לגדל את ילדינו.

קיבוץ ניר דוד הוא חלק משמעותי בחיי המשפחה. אנו מצפים לחיות כחלק מקהילה, להעניק לילדינו חינוך איכותי, לחיות במרחבים ובתחושת ביטחון תוך שכונות טובה ולקיימת חלק פעיל בחיי הקיבוץ.

משפחת שמאלי

שירה, ניר והילדים: דניאל וירדן

שירה (32), בתם של דורית וגבי (ז"ל) כרמל אמא לדניאל וירדן, אשתו של ניר. נולדתי וגדלתי בניר דוד, למדתי חינוך במכללת תל חי. לאחר הלימודים גרנו אני וניר בלוחמי הגטאות כ-4 שנים, שם נולדה דניאל. עבדתי בחינוך הבלתי פורמאלי במספר קיבוצים וכן למדתי לתעודת הוראה בחינוך המיוחד. בקיץ 2017 כאשר דניאל בת שנתיים ואני בהריון שני חזרנו לניר דוד בעיקר כדי להתקרב למשפחה ולחזור הביתה. ירדן נולד כאן בחורף 2017. כיום אני עובדת כמורת שילוב בבי"ס רימון.

ניר, אבא לדניאל וירדן, בעלה של שירה. נולדתי וגדלתי בלוחמי הגטאות, למדתי תואר ראשון בשירותי אנוש במכללת עמק יזרעאל. לאחר הלימודים השתלבותי בעבודה במפעל טבעול בקיבוץ לוחמי הגטאות. בשנת 2012 הכרתי את שירה, לאחר לימודיה של שירה היא עברה לגור בלוחמי הגטאות כ-4 שנים, שם נולדה דניאל. בקיץ 2017 כאשר דניאל בת שנתיים ושירה בהריון שני הגענו לניר דוד. ירדן נולד כאן בחורף 2017. כיום אני עובד בניר דוד עותק במחלקת כימיה.

למה ניר דוד?

רוצים לחיות בקהילה, קרוב למשפחה, ולתת חינוך טוב לילדינו.